

Trešdiena, 2006. gada 15. marts

P6_TA(2006)0087

Ceturtais Pasaules Ūdens forums

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Ceturto Pasaules Ūdens forumu Mehiko (2006. gada 16.–22. martā)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Ceturto Pasaules Ūdens forumu, kas notika Mehiko 2006. gada 16.–22. martā,
 - ņemot vērā triju pirmo Pasaules Ūdens forumu, kas notika attiecīgi Marakešā (1997. g.), Hāgā (2000. g.) un Kioto (2003. g.), galīgās deklarācijas,
 - ņemot vērā ANO Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM) un ANO tūkstošgades projekta darba grupas par ūdeni un sanitāriju 2005. gada galīgo ziņojumu “Veselība, cieņa un attīstība — ko tas prasīs?”,
 - ņemot vērā ANO ziņojuma par ūdens attīstību pasaulē otro izdevumu “Ūdens — kopēja atbildība”,
 - ņemot vērā G8 valstu rīcības plānu attiecībā uz ūdeni, kuru pieņēma Eviānā augstākā līmeņa sanāksmē 2003. gadā un apstiprināja G8 2005. gada 7. jūlija Glenīngsas deklarācijā,
 - ņemot vērā ES Ūdens iniciatīva, kuru uzsāka pasaules augstākā līmeņa sanāksmē par ilgtspējīgu attīstību (WSSD), kura notika Johannesburgā 2002. gadā,
 - ņemot vērā ĀKK un ES mehānismu attiecībā uz ūdeni, kuru sāka īstenot 2004. gadā,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2003. gada 4. septembra rezolūciju par ūdens apsaimniekošanu jaunattīstības valstīs ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā tā 2004. gada 11. marta rezolūciju “Iekšējā tirgus stratēģija — prioritātes 2003.–2006. gadam” ⁽²⁾, it īpaši tās 5. punktu, kurā teikts, ka “tā kā ūdens ir cilvēces kopīgs resurss, tā apsaimniekošanu nevajadzētu pakļaut iekšējā tirgus noteikumiem”,
 - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu,
- A. tā kā puse no pasaules iedzīvotājiem cieš no sanitārijas vai dzeramā ūdens pieejamības trūkuma un tā kā ir acīmredzams, ka vispārēja ūdens krīze apdraud ne tikai ilgtspējīgu attīstību, bet arī mieru un drošību; tā kā miljoniem sieviešu un bērnu nesamērīgi cieš no ūdens un sanitārijas nepietiekamas pieejamības;
- B. tā kā viens no TAM ir līdz 2015. gadam uz pusi samazināt to iedzīvotāju īpatsvaru, kuriem nav pastāvīgas piekļuves veselībai nekaitīgam dzeramajam ūdenim un pamatsanitārijai;
- C. tā kā Ceturtais Pasaules Ūdens foruma galvenā tēma ir vietēja mēroga pasākumi pasaules mēroga uzdevuma risināšanai un tā kā ūdens sadale ir ļoti nevienlīdzīga, lai gan tai būtu jābūt universālam sabiedriskam pakalpojumam, ko plāno un pārvalda tam vispiemērotākajā — vietējā — līmenī; tā kā saistībā ar šiem vietējiem sabiedriskajiem pakalpojumiem iespējams attīstīt novatorisku un demokrātisku komunālo spēju pārvaldības jomā; tā kā ūdens un tā kvalitātes kontrole ir būtiski svarīga vismazāk nodrošināto iedzīvotāju dzīves apstākļu ilgtspējīgai attīstībai;
- D. tā kā ūdens kvalitāte, kas ir ļoti būtiska cilvēka dzīvei, ir viens no svarīgākajiem mirstību ietekmējošiem faktoriem jaunattīstības valstīs, kurš katru gadu izraisa miljoniem nāves gadījumu, no kuriem puse ir bērnu nāves gadījumi; vairāk nekā miljardam cilvēku nav pieejams dzeramais ūdens un diviem ar pusi miljardam cilvēku nav pieejama sanitārija;

⁽¹⁾ OV C 76 E, 25.3.2004., 430. lpp.

⁽²⁾ OV C 102 E, 28.4.2004., 857. lpp.

Trešdiena, 2006. gada 15. marts

- E. tā kā Eiropas Savienība un tās dalībvalstis nodrošina aptuveni euro 1,4 biljonus jaunattīstības valstu iedzīvotāju gadā ar ūdeni un sanitāriju, tādējādi padarot ES par pasaulē lielāko palīdzības sniedzēju šajā jomā;
- F. tā kā iepriekšminēta ĀKK un ES ūdens mehānisma mērķis ir saistībā ar Tūkstošgades attīstības mērķiem un pasaules augstākā līmeņa sanāksmes par ilgtspējīgu attīstību mērķiem "pastiprināt ūdens un sanitārijas infrastruktūras ilgtspējīgu nodrošināšanu un uzlabot ūdens pārvaldību un integrētas ūdens resursu apsaimniekošanas praksi ĀKK valstīs, palīdzot risināt finansējuma problēmu",
1. paziņo, ka ūdens ir cilvēces kopīgs resurss un ka tāpēc tā pieejamība ir vienas no cilvēka pamattiesībām; aicina darīt visu nepieciešamo, lai līdz 2015. gadam garantētu ūdens pieejamību vismazāk nodrošinātajiem iedzīvotājiem;
 2. aicina Komisiju pārstāvēt Eiropas Savienību Ceturtajā Pasaules Ūdens forumā ar mandātu, lai rastu iespēju galīgajā ministru deklarācijā atzīt, ka dzeramā ūdens pieejamība ir vienas no cilvēka pamattiesībām; šajā kontekstā aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis ierosināt ANO aizbildnībā izstrādāt projektu starptautiskam līgumam par ūdeni un ūdens resursu apsaimniekošanu, kurā tiktu atzītas tiesības uz dzeramā ūdens pieejamību;
 3. pauž nožēlu par Pasaules Ūdens foruma pasākumu zemo iekļaušanas līmeni ANO darbā; atgādina, ka 21 starptautiska aģentūra dažādos veidos nodarbojas ar ūdens jautājumiem, un šajā sakarā aicina izveidot Ūdens koordinācijas aģentūru, kas būtu ANO tiešā pārziņā;
 4. uzsver, ka minētajai Ūdens koordinācijas aģentūrai sabiedrības veselība un vides aizsardzība būtu jāintegrē ūdens resursu apsaimniekošanā un par savu uzdevumu jāizvirza tādu stratēģiju izstrādi, kuras veicina ekonomikas un lauksaimniecības attīstības formas, kas atbilst augstu ūdens kvalitātes standartu saglabāšanai un atjaunošanai;
 5. uzsver, ka ūdens resursu apsaimniekošanai jābalstās uz līdzdalības un integrācijas pieeju, kas apvieno lietotājus un lēmumu pieņēmējus ūdens politikas demokrātiskā izstrādē vietējā līmenī;
 6. aicina visās programmas par ūdens piegādi un sanitāriju ietvert īpašus pasākumus dzimumu nevienlīdzības novēršanai nolūkā nodrošināt to īstenošanas rezultātā gūtā labuma un iespēju vienlīdzīgu sadali, kā arī sieviešu lomas atbalstīšanai ūdens resursu piegādē, apsaimniekošanā un saglabāšanā;
 7. atzinīgi vērtē euro 500 miljonu piešķiršanu no 9. EAF ĀKK un ES ūdens mehānisma darbības uzsākšanai, papildus agrākajam finansējumam euro 475 miljonu apmērā no 9. EAF ūdens piegādei un sanitārijai; aicina ūdens piegādei un sanitārijai piešķirt atbilstīgu finansējumu no 10. EAF; pauž cerību, ka starptautiskās institūcijas savos rīcības plānos piešķirs pastiprinātu nozīmi ūdenim un ka ieguldījumi ūdens jomā pozitīvi ietekmēs arī parādu atvieglojumus;
 8. uzsver un atbalsta iepriekšminētās ANO tūkstošgades projekta darba grupas par ūdeni un sanitāriju rezultātus, saskaņā ar kuriem svarīgākos TAM neizdosies sasniegt, ja netiks izpildīti vairāki priekšnosacījumi, tai skaitā:
 - palielināta attīstības palīdzība un pastiprinātas uzmanības pievēršana vismazāk attīstītajām valstīm,
 - līdzekļu pārdale no valstīm ar zemu un vidēju ienākumu līmeni uz visnabadzīgākajām valstīm,

Trešdiena, 2006. gada 15. marts

- visu attiecīgo dalībnieku pastiprināta iesaistīšana, lai radītu ūdens piegādes un sanitārijas iniciatīvu patiesu piederību un koncentrētu uzmanību uz sabiedrības mobilizāciju;
9. aicina Eiropas Savienības vietējas varas iestādes daļu no lietotāju maksas par ūdens piegādi un sanitārijas pakalpojumiem novirzīt decentralizētiem sadarbības pasākumiem, kā arī aicina Eiropas Savienību paredzēt nepieciešamos līdzekļus šādu pasākumu atbalstam, it īpaši attiecībā uz datu koordinēšanu un rezultātu izmantošanu un izplatīšanu;
10. aicina Komisiju un Padomi atzīt vietējo varas iestāžu pamatlomu ūdens aizsardzībā un apsaimniekošanā un pauž nožēlu, ka vietējo varas iestāžu iemaņas, pieredze un resursi nav pietiekami izmantoti Eiropas finansētajās programmās, jo, ņemot vērā to tehnisko kompetenci, zināšanas un pieredzi, ES vietējās varas iestādes ir īpaši piemērotas palīdzības sniegšanai jaunattīstības valstīs;
11. uzsver, ka pasākumus ūdens piegādes un sanitārijas uzlabošanai nedrīkst veikt izolēti, bet gan tiem jābūt daļai no saskaņotas un vispusīgas attīstības stratēģijas, kas aptver citas politikas jomas, tādas kā veselība un izglītība, infrastruktūra, administratīvās spējas pastiprināšana un laba pārvaldība, kā arī ilgtspējīgas attīstības stratēģijas;
12. uzsver latento, ar ūdeni saistīto konfliktu agrīnas novēršanas nozīmi, it īpaši reģionos, kuros vairākām valstīm ir kopīgs baseins; šajā kontekstā aicina īstenot turpmākus ES un starptautiskus centienus nolūkā uzlabot reģionālās ūdens politikas koordinēšanu un veicināt reģionālo ūdens apsaimniekošanas struktūru izveidi;
13. uzsver paaugstināto ūdens nepietiekamības risku klimata pārmaiņu dēļ; atgādina, ka pārtuksnešošanās, kūstošie ledāji, pazeminātais ūdenslīmenis un pieaugošais sālsūdens apjoms apdraud ūdens piegādi daudzās pasaules daļās; aicina ES un tās dalībvalstis un starptautisko sabiedrību īstenot pasākumus pret klimata pārmaiņām, lai apturētu šīs negatīvās tendences;
14. aicina kopīgi pārvaldīt vides un profilakses politiku, lai radītu patiesi kopīgu ūdens apsaimniekošanas politiku, ko īsteno visās ES ārpolitikas jomās saskaņā ar Ūdens pamatdirektīvas principiem, kuras mērķis ir panākt ūdens resursu kvalitātes saglabāšanu vidējā un ilgtermiņā, un šajā sakarā uzskata, ka jebkuram ES finansējumam, kas paredzēts ar ūdeni saistītiem sadarbības projektiem un divpusējiem centieniem, jāatbilst ES vides tiesību aktu vispārējai pieejai;
15. atzinīgi vērtē un atbalsta Eiropas un starptautiskās pilsoniskās sabiedrības centienu mobilizēšanu nolūkā rast risinājumus problēmām, kas saistītas ar ūdens pieejamību, it īpaši visnabadzīgākajiem iedzīvotājiem; iesaka Ceturtā Pasaules Ūdens foruma dalībniekiem foruma norises laikā aktīvi piedalīties pilsoniskās sabiedrības organizāciju pasākumos un nopietni apsvērt šajā sakarā izteiktos ierosinājumus;
16. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, ĀKK un ES Padomei, ANO ģenerālsekretāram un Pasaules Ūdens līguma komitejas ģenerālsekretariātam.
-